

ÎNCHEIERE

19 mai 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Iurie Bejenaru
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Întreprinderea mixtă „Euro-Alco” societate cu răspundere limitată, reprezentată de către avocatul Maxim Sidorenco,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Întreprinderea mixtă „Euro-Alco” societate cu răspundere limitată împotriva Societății cu răspundere limitată „Nexovin”, intervenient accesoriu Societate cu răspundere limitată „Scorlin” cu privire la constatarea nulității contractului de locațiune cu toate anexele și acordurile adiționale și constatarea nulității actului de primire-predare,

împotriva deciziei din 26 mai 2020 a Curții de Apel Cahul, prin care a fost admis apelul declarat de către Societatea cu răspundere limitată „Nexovin”, a fost casată integral hotărârea din 20 iunie 2018 a Judecătoriei Comrat, sediul central și a fost emisă o nouă hotărâre cu privire la respingerea acțiunii,

constată:

La 15 mai 2015 ÎM „Euro-Alco” SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Nexovin” cu privire la constatarea nulității contractului de locațiune cu toate anexele și acordurile adiționale și constatarea nulității actului de primire-predare.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, SRL „Nexovin” a expediat în adresa ÎM „Euro-Alco” SRL reclamația nr. 07-12 din 14 august 2012, prin care a solicitat achitarea de către ÎM „Euro-Alco” SRL a datoriei pentru chirie în sumă de 10000000 de lei, pentru anii 2005-2009, în baza contractului de locațiune din 25 august 2005, încheiat între SA „Euro-Alco”, care ulterior și-a schimbat forma organizatorico-juridică în societate cu răspundere limitată și SRL „Nexovin”, prin care SA „Euro-Alco” i-ar fi fost dat în locațiune încăperi și utilajul de prelucrare a vinului, amplasate la fabrica de vin „Nexovin”.

A menționat că, imediat după primirea reclamației, a efectuat verificarea minuțioasă a documentației interne, în rezultatul căreia s-a constatat că, ÎM „Euro-Alco” SRL nu dispune de careva exemplare ale contractului de locațiune din 25 august 2005, iar datoria față de SRL „Nexovin” în baza contractului de locațiune din 25 august 2005 nu este înregistrată în contabilitatea întreprinderii.

A susținut că, nu există între ÎM „Euro-Alco” SRL și SRL „Nexovin” careva decontări în baza contractului de locațiune din 25 august 2005.

A afirmat că, necătând la acestea, SRL „Nexovin” a depus la Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău o cerere de chemare în judecată împotriva ÎM „Euro-Alco” SRL cu privire la încasarea sumei, iar în cadrul procesului dat de judecată, ÎM „Euro-Alco” SRL a primit de la SRL „Nexovin” două copii ale aceluiași contract de locațiune din 25 august 2005, care diferă una de alta, însoțite de copia actului de primire-predare a utilajului și încăperilor din 25 august 2005, însă originalele actelor respective până în prezent nu au fost prezentate.

A relevat că, prin hotărârea din 18 februarie 2013 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău a fost admisă acțiunea depusă de către SRL „Nexovin” și au fost încasată de la ÎM „Euro-Alco” SRL în beneficiul SRL „Nexovin” datoria în mărime de 2500000 de lei, penalitatea în mărime de 450000 de lei și cheltuielile de judecată în mărime de 50000 de lei.

A notat că, ulterior, prin decizia din 13 iunie 2013 a Curții de Apel Chișinău a fost admis apelul declarat de către ÎM „Euro-Alco” SRL, a fost casată hotărârea primei instanțe și a fost emisă o nouă hotărâre, prin care acțiunea depusă de către SRL „Nexovin” a fost respinsă ca fiind depusă în afara termenului de prescripție, însă prin decizia din 02 iulie 2014 a Curții Supreme de Justiție a fost admis recursul declarat de către SRL „Nexovin”, a fost casată decizia instanței de apel și a fost restituită cauza spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău.

A specificat că, în legătură cu faptul că, la examinarea cauzei civile enunțate, ÎM „Euro-Alco” SRL a insistat asupra tardivității acțiunii depuse de către SRL „Nexovin” și nu a prezentat un șir de probe ce atestă nulitatea absolută a contractului de locațiune din 25 august 2005, fiind decăzut din dreptul de a prezenta probe în instanța de apel, ÎM „Euro-Alco” SRL a înaintat în instanța de judecată prezenta cerere de chemare în judecată.

A declarat că, contractul de locațiune, încheiat cu SA „Euro-Alco” (în prezent ÎM „Euro-Alco” SRL) la 25 august 2005, cât și actul de primire-predare a bunurilor din 25 august 2005 au fost semnate fictiv, fără intenția părților de a crea efecte juridice, întrucât din data încheierii acestui contract și până în anul 2009, când SRL „Nexovin” pretinde că locațiunea bunurilor a încetat, ÎM „Euro-Alco” SRL niciodată nu s-a aflat în posesia bunurilor respective și nici nu le-a folosit, fapt ce se demonstrează prin lipsa actelor de servicii prestate, lipsa actelor privind verificarea conturilor reciproce și facturilor fiscale semnate între ÎM „Euro-Alco” SRL și SRL „Nexovin” pentru locațiunea bunurilor în baza contractului de locațiune din 25 august 2005, și, prin urmare, lipsa datoriilor în contabilitate, lipsa decontărilor între ÎM „Euro-Alco” SRL și SRL „Nexovin” pentru locațiunea bunurilor în baza contractului de locațiune din 25 august 2005, lipsa actului de primire-predare a

bunurilor de la ÎM „Euro-Alco” SRL la SRL „Nexovin” la expirarea termenului locațiunii presupuse.

A invocat că, înregistrarea audio a convorbirii dintre administratorul SRL „Nexovin”, E. Cuicioglo, care a avut loc la 27 iulie 2012, descifrarea fiind constatată de către executorul judecătoresc Nicolae Nicolăescu prin procesul-verbal de constatare din 04 mai 2015, se confirmă că, pretenția cu privire la încasarea chiriei în baza contractului de locațiune din 25 august 2005 este un mod de răzbunare pentru faptul că, ÎM „Euro-Alco” SRL nu a răscumpărat, conform înțelegerii, vinul produs de SRL „Nexovin” în anii 2006-2008.

A solicitat constatarea nulității absolute a contractului de locațiune din 25 august 2005, cu toate anexele și acordurile adiționale, inclusiv acordul adițional nr.3 din 18 august 2008 și acordul adițional fără număr din 07 august 2006, constatarea nulității absolute a actului de primire-predare din 25 august 2005 a încăperilor și utilajului de prelucrare a vinului amplasate la fabrica de vin „Nexovin” și încasarea cheltuielilor de judecată sub formă de taxă de stat în sumă de 50000 de lei.

La 07 iulie 2016 ÎM „Euro-Alco” SRL a depus o cerere de concretizare a pretențiilor, prin care a solicitat constatarea nulității contractului de locațiune din 25 august 2005, semnat între SA „Euro-Alco” (în prezent ÎM „Euro-Alco” SRL) și SRL „Nexovin”, precum și a tuturor acordurilor adiționale semnate în baza acestuia, constatarea nulității actului de primire-predare din 07 septembrie 2005 a bunurilor imobile la contractul de locațiune din 25 august 2005, semnat între SA „Euro-Alco” (în prezent ÎM „Euro-Alco” SRL) și SRL „Nexovin”, constatarea faptului că, ÎM „Euro-Alco” SRL nu a posedat și nu a folosit utilajele și încăperile ce aparțin cu drept de proprietate SRL „Nexovin” și care sunt indicate în contractul de locațiune din 25 august 2005, în perioada anilor 2005-2006, 2006-2007, 2007-2008, 2008-2009 și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acesteia a indicat că, tranzacția, în baza contractului de locațiune din 25 august 2005, a fost încheiată nu în baza prețurilor de piață, dar cu majorarea vădită a costului locațiunii, în prejudiciul companiei ÎM „Euro-Alco” SRL. Astfel, în contractul de locațiune din 25 august 2005, în ambele redacții, este stabilită valoarea locațiunii bunului SRL „Nexovin” la prelucrarea și păstrarea materialelor de vin în mărime de 2500000 de lei, pentru un an calendaristic, inclusiv și TVA, în timp ce, conform actelor prezentate instanței de judecată de către SRL „Nexovin”, conform contractului de vânzare-cumpărare a bunului nr. 28/2001 din 28 august 2001, SRL „Nexovin” a procurat întregul complex al uzinei de producere a vinului în sat. Ferapontievca, r-nul Comrat, UTA Găgăuzia, în sumă de 650000 de lei.

A menționat că, conform datelor evidenței contabile a SRL „Nexovin”, valoarea de bilanț a utilajului din secția de prelucrare, a rezervoarelor de fermentare și a materialelor suplimentare la situația din 31 decembrie 2005 a constituit 1008134 de lei, iar costul utilajului de păstrare a vinului a SRL „Nexovin” a constituit 1841212,94 de lei, astfel, valoarea totală a utilajului la situația din 31 decembrie 2005 a constituit 2849346,94 de lei.

A susținut că, la situația din 31 decembrie 2006, valoarea de bilanț a utilajului din secție de prelucrare, a rezervoarelor de fermentare și a materialelor suplimentare a constituit 1008134 de lei, iar costul utilajului de păstrare a vinului SRL „Nexovin” a constituit 2318741,43 de lei, astfel, valoarea totală a utilajului la data de 31

decembrie 2006 a constituit 3326875,43 de lei. Iar în perioada anilor 2007-2009 valoarea de bilanț a utilajului din secția de prelucrare a rezervoarelor de fermentare și a materialelor suplimentare, dar și costul utilajului păstrării vinului SRL „Nexovin” a constituit 3419840,40 de lei.

A considerat că, la data semnării contractului de locațiune din 25 august 2005, plata anuală menționată în contractul pentru locațiunea utilajului a constituit 2500000 de lei pentru un an, ceea ce constituie 87,7% la situația din anul 2005, 75% la situația din anul 2006 și 73% în perioada anilor 2007-2009 din valoarea totală de bilanț a tuturor mijloacelor de bază a SRL „Nexovin”, cu toate că, conform contractului de locațiune din 25 august 2005, în locațiune trebuia să fie transmisă doar o parte a utilajului de prelucrare și păstrare, și, anume, două din cele șase linii de prelucrare a viței de vie existente la SRL „Nexovin”, 10 rezervoare de fermentare și întreținerea procesului tehnologic din cele 54 existente, dar și 113 din cele 117 rezervoare de păstrare a vinului în depozitul de vin.

A afirmat că, calculând valoarea aproximativă a mijloacelor de bază separate, care trebuiau să fie transmise în locațiune, reieșind din datele generale contabile, prezentate de către SRL „Nexovin”, ÎM „Euro-Alco” SRL a considerat că, mărimea plății anuale pentru locațiune, stabilită în contractul din 25 august 2005, în sumă de 2500000 de lei majorează considerabil valoarea utilajului SRL „Nexovin”, ce constituie mai mult de 110%, indicat în contractul de locațiune din 25 august 2005.

A notat că, luând în considerare faptul că, prețul anual de piață pentru locațiunea bunului, nu numai de producere, dar și de altă destinație, variază în dependență de înțelegerea părților în limitele de la 5-20% de la valoarea generală a bunului, mărimea plății de arendă pentru bunul indicat în contractul de locațiune din 25 august 2008 era vădit majorată și în caz de executare a contractului dat va duce la îmbogățirea nemotivată a SRL „Nexovin”, iar acest fapt demonstrează faptul că, ÎM „Euro-Alco” SRL nu avea careva fezabilitate economică de a semna contractul în condiții similare, care încalcă prevederile normelor imperative.

A subliniat că, în anii 1995-2010, compania „Euro-Alco” avea forma organizatorico-juridică de societate pe acțiuni, ceea ce se confirmă prin informația Camerei Înregistrării de Stat nr. 501 din 16 septembrie 2016, conform căreia la 09 februarie 2010, în rezultatul reorganizării, compania „Euro-Alco” și-a schimbat forma organizatorico-juridică de la societate pe acțiuni în societate cu răspundere limitată și, drept urmare, tranzacției contestate sunt direct aplicabile prevederile Legii nr. 1134-XIII din 02 aprilie 1997 privind societățile pe acțiuni.

A declarat că, plata pentru locațiune specificată în contractul contestat, de fapt, depășește valoarea utilajului închiriat, ce reprezintă o majorare evidentă a prețului tranzacției și încălcarea principiului de piață a formării prețului, tranzacției contestate, fapt prin ce au fost încălcate prevederile art. 75 și 76 din Legea nr. 1134 din 2 aprilie 1997 privind societățile pe acțiuni, iar încălcarea normelor imperative constituie temei pentru declararea nulității absolute a contractului de locațiune din 25 august 2005 prin prisma art. 220 alin. (1), 216 alin. (1) și 217 alin. (1) din Codul civil.

A explicat că, conform actului de verificare a lucrărilor efectuate la contractul de păstrare nr. 29-05 din 01 septembrie 2005, SRL „Nexovin” și SA „Euro-Alco” la acel moment au confirmat acordarea serviciilor de păstrare pentru perioada

noiembrie 2005 - septembrie 2007, total în sumă de 2626042 de lei, care a fost stinsă integral SRL „Nexovin”.

A invocat că, conform actului de verificare a lucrărilor efectuate, SRL „Nexovin” i-au fost achitate costul serviciilor de păstrare a materialelor de vin în cantitate, pentru luna noiembrie 2005 - 594582 decalitri, decembrie 2005 - 558584 decalitri, ianuarie 2006 - 548625 decalitri, februarie 2006 - 512105 decalitri, martie 2006 - 472995 decalitri, aprilie 2006 - 399036 decalitri, mai-octombrie 2006 - 365123 decalitri, noiembrie 2006 - februarie 2007 - 378723 decalitri, martie 2007 - 365623 decalitri, aprilie-septembrie 2007-318623 decalitri.

Cu toate acestea, conform anexei-schemă a amplasării rezervoarelor închiriate la contractul de locațiune din 25 august 2005, total rezervoare pentru păstrare la SRL „Nexovin” în perioada anilor 2005-2009 constituiau 598000 decalitri, iar total rezervoare pentru păstrare, care conform contractului de locațiune din 25 august 2005, trebuiau să rămână în folosirea și posesia SRL „Nexovin” în secția de păstrare, care nu sunt date în locațiune ÎM „Euro-Alco” SRL - 32000 decalitri, ce nu corespunde volumului de serviciu de păstrare la contractul nr. 29-05 din 01 septembrie 2005, care nu este contestat de părți și achitat de către ÎM „Euro-Alco” SRL.

A menționat că, executarea contractului de păstrare nr. 29-05 din 01 septembrie 2005 companiei SRL „Nexovin” exclude total posibilitatea dării a rezervoarelor pentru păstrare ÎM „Euro-Alco” SRL în baza contractului de locațiune din 25 august 2005, din motivul neajungerii evidente a volumului rezervoarelor pentru executarea simultană.

În această ordine de idei, a considerat dubioasă necesitatea contractului de locațiune a rezervoarelor pentru păstrarea materialelor de vin în situația când exista un contract aparte de păstrare, deci nu era nicio fezabilitate economică de a achita de fapt prețul dublu pentru unul și același serviciu util, păstrarea materialelor vinicole în depozitul de vin la uzina de vin SRL „Nexovin” din satul Ferapontievca, r-nul Comrat, UTA Găgăuzia, care, la rîndul său, confirmă încă odată fictivitatea tranzacției.

Prin încheierea protocolară din 16 martie 2017 a Judecătoriei Comrat, sediul central a fost atrasă în proces în calitate de intervenient accesoriu SRL „Scorlin”.

Prin hotărârea din 20 iunie 2018 a Judecătoriei Comrat, sediul central, a fost admisă acțiunea depusă de către ÎM „Euro-Alco” SRL, a fost recunoscută nulitatea absolută a contractului de locațiune din 25 august 2005, semnat între ÎM „Euro-Alco” SRL și SRL „Nexovin”, cât și a tuturor acordurilor suplimentare semnate în baza lui, a fost recunoscută nulitatea absolută a actului de primire-predare din 07 septembrie 2005 a bunului imobil la contractul de locațiune din 25 august 2005, semnat între ÎM „Euro-Alco” SRL și SRL „Nexovin”, a fost constatat faptul că, ÎM „Euro-Alco” SRL nu a posedat și nu a folosit utilajele și încăperile ce aparțin cu drept de proprietate SRL „Nexovin” și care sunt indicate în contractul de locațiune din 25 august 2005, în perioada anilor 2005-2006, 2006-2007, 2007-2008, 2008-2009 și a fost încasată de la SRL „Nexovin” în beneficiul ÎM „Euro-Alco” SRL suma de 50000 de lei, cu titlu de taxă de stat.

La 18 iulie 2018 și 28 septembrie 2018 SRL „Nexovin” a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii

primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri cu privire la respingerea acțiunii.

Prin decizia din 10 decembrie 2018 a Curții de Apel Comrat a fost respins apelul declarat de către SRL „Nexovin” și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

Prin decizia din 20 noiembrie 2019 a Curții Supreme de Justiție au fost admise recursurile declarate de către SRL „Nexovin”, reprezentată de către avocatul Taisia Cernit și de către reprezentantul SRL „Nexovin”, Veaceslav Gheorghiu, a fost casată decizia instanței de apel și a fost remisă cauza spre rejudecare la Curtea de Apel Cahul.

Prin decizia din 26 mai 2020 a Curții de Apel Cahul a fost admis apelul declarat de către SRL „Nexovin”, a fost casată integral hotărârea primei instanțe și a fost emisă o nouă hotărâre, prin care acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Instanța de apel, analizând circumstanțele invocate de către ÎM „Euro-Alco” SRL în sensul constatării nulității absolute a contractului de locațiune din 25 august 2005, a tuturor acordurilor adiționale semnate în baza acestuia, cât și a actului de primire-predare din 07 septembrie 2005 a bunurilor imobile la contractul de locațiune din 25 august 2005 în coraport cu dispozițiile art. 195, 199, 216 alin. (1), 217 alin. (1) și 221 alin. (1) din Codul civil (în redacția de până la 01 martie 2019) nu a stabilit nici un temei pentru a constata nulitatea absolută a actelor juridice respective.

Totodată, instanța de apel a considerat că, argumentele invocate de către ÎM „Euro-Alco” SRL ca temei de a constata nulitatea absolută a contractului de locațiune din 25 august 2005, a acordurilor adiționale semnate în baza acestuia și a actului de primire-predare din 07 septembrie 2005 a bunurilor imobile la contractul de locațiune din 25 august 2005, nu pot fi reținute ca întemeiate în vederea constatării nulității absolute a actelor juridice respective.

Instanța de apel, analizând actele juridice a căror nulitate este invocată de către ÎM „Euro-Alco” SRL, a constatat respectarea de către părți – SRL „Nexovin” și SA „Euro-Alco” (în prezent ÎM „Euro-Alco” SRL) a normelor de drept material la încheierea contractului de locațiune din 25 august 2005, a acordurilor adiționale semnate la acest contract în temeiul cărora s-a prelungit termenul de valabilitate a contractului, cât și a actului de primire-predare a bunului imobil din 07 septembrie 2005. Astfel, dincolo de faptul că, contractul de locațiune este încheiat în formă scrisă, cuprinde toate clauzele negociate de părți la încheierea acestuia, rechizitele bancare ale părților, semnăturile administratorilor, care sunt confirmate prin ștampilele ambelor societăți comerciale.

Ca dovadă a intenției părților SRL „Nexovin” și SA „Euro-Alco” (în prezent ÎM „Euro-Alco” SRL) de a executa contractul de locațiune a utilajului din 25 august 2005, cât și producerea efectelor juridice rezultate din contract, la 07 septembrie 2005 părțile au întocmit și semnat actul de primire-predare a bunului imobil la contractul de locațiune din 25 august 2005, în temeiul căruia SA „Euro-Alco” (în prezent ÎM „Euro-Alco” SRL) a primit de la SRL „Nexovin” încăperea cu suprafața totală de 3260 m. p. și utilajele tehnice pentru prelucrarea strugurilor, maturarea și păstrarea materiei prime de vin, conform anexei (f. d. 12, 13, vol. I). În continuare, aceleași intenții de a executa contractul de locațiune a utilajului din 25 august 2005, părțile semnatare au încheiat acordul adițional la contract, fără număr și dată, conform căruia termenul contractului de locațiune din 25 august 2005 s-a prelungit

până la 25 august 2007, iar prin acordul adițional nr. 3 din 18 august 2008, termenul aceluiași contract este prelungit până la 25 august 2009 (f.d.10-11, vol.1).

Instanța de apel a respins ca neîntemeiate invocările intimatului precum că, niciodată nu s-a aflat în posesia bunurilor menționate în contractul de locațiune din 25 august 2005, nu le-a administrat și nici nu le-a folosit, în condițiile în care la materialele dosarului este anexat actul de primire-predare a bunului imobil la contractul de locațiune din 25 august 2005, act semnat de administratorul SA „Euro-Alco” la acel moment, cu aplicarea ștampilei societății. În temeiul actului respectiv, SA „Euro-Alco” (în prezent ÎM „Euro-Alco” SRL) a primit de la SRL „Nexovin” încăperea cu suprafața totală de 3260 m. p. și utilajele tehnice pentru prelucrarea strugurilor, maturarea și păstrarea materiei prime de vin, conform anexei (f. d. 12, 13, vol. I).

Afirmațiile intimatului precum că, în contabilitate lipsesc actele privind verificarea conturilor reciproce și facturilor fiscale pentru locațiunile bunurilor în baza contractului de locațiune din 25 august 2005, lipsesc decontările între părți pentru locațiunea bunurilor și lipsește actul de primire-predare a bunurilor de la ÎM „Euro-Alco” SRL către SRL „Nexovin” la expirarea contractului de locațiune, instanța de apel a considerat că, nu pot fi reținute ca întemeiate, or, intimatul a anexat la materialele cauzei permisul nr. 361/09, eliberat de către Serviciul municipal de arhivă Chișinău de nimicire a documentelor cu termen de păstrare expirat ale ÎM „Euro-Alco” SRL în volum de 87 dosare conform procesului-verbal nr. 5 din 06 septembrie 2011 (f. d. 173, vol.1), iar din procesul-verbal nr. 5 din 06 septembrie 2011 despre selecționarea documentelor cu termen de păstrare expirat reiese că, au fost distruse contracte, acorduri (economice, de operațiuni etc.) pentru anul 2005 (f.d. 174, 175, vol. I). Astfel rezultă că, ÎM „Euro-Alco” SRL a distrus mai multe contracte, acorduri semnate în anul 2005 a căror termen de păstrare era expirat. Simplu fapt că, în contabilitatea ÎM „Euro-Alco” SRL lipsesc date privitor la careva operațiuni economice între cei doi agenți economici în sensul executării contractului de locațiune din 25 august 2005, nu confirmă caracterul fictiv al respectivului contract, pentru a putea fi invocată nulitatea absolută.

De asemenea, instanța de apel a considerat că, necesită a fi respinse și argumentele intimatului precum că, contractul de locațiune din 25 august 2005, semnat de SA „Euro-Alco” (în prezent ÎM „Euro-Alco” SRL) și SRL „Nexovin” a fost încheiat fără a se ține cont de prețurile de piață și în dauna intimatului, cât și suma chiriei de 2 500 000 de lei anual depășește cu mult valoarea bunurilor luate în locațiune de la SRL „Nexovin”, or, aceste circumstanțe nu demonstrează caracterul fictiv al actului juridic respectiv, pentru a putea fi invocată nulitatea absolută a contractului de locațiune și a actelor subsidiare acestuia, în asemenea cazuri poate fi solicitată rezilierea contractului.

Instanța de apel, analizând argumentele indicate în acțiunea intimatului, a reținut că, există o contradicție între motivele, pentru care se solicită constatarea nulității contractului de locațiune a utilajului încheiat la 25 august 2005 și, anume, pe de o parte, se solicită constatarea nulității actului juridic, fiind invocat caracterul fictiv al acestuia, iar pe de altă parte, intimatul, cu trimitere la prevederile Legii privind societățile pe acțiuni, indicând încălcarea dispozițiilor art. 75 și 76 din respectiva Lege, la semnarea contractului de locațiune a utilajului din 25 august

2005, invocă astfel un alt temeiul de nulitate a actului juridic stabilit de art. 220 alin.(1) din Codul civil (în vigoare până la 01 martie 2019), conform căruia actul juridic care contravine normelor imperative este nul dacă legea nu prevede altfel. Drept urmare, în cererea de completare a pretențiilor din cererea de chemare în judecată, intimatul deja invocă încălcarea normelor imperative la semnarea de către părți a contractului de locațiune din 25 august 2005. Însă, la acest segment, instanța de apel a remarcat că, intimatul, în perioada de valabilitate a contractului de locațiune a utilajului din 25 august 2005, adică anii 2005 – 2009, nu a înaintat careva pretenții față de SRL „Nexovin” referitor la prețul anual al chiriei de 2 500 000 de lei și nici nu a inițiat negocieri în vederea micșorării prețului anual al contractului sau să solicite în mod oficial rezilierea contractului.

Afară de aceasta, instanța de apel a mai notat că, pornind din sensul art. 220 din Codul civil, pentru a fi în prezența temeiului de nulitate a actului juridic ce contravine normelor imperative, este necesar de a constata că, la încheierea respectivului act juridic nu s-au respectat prevederile legii, cât și a actelor normative subordonate legii, situație inaplicabilă la caz. Or, prevederile art. 75 și 76 din Legea nr. 1134 din 02 aprilie 1997 cu privire la societățile pe acțiuni nu sunt aplicabile contractului de locațiune, întrucât normele enunțate reglementează valoarea de piață a bunurilor, cât și determinarea valorii de piață a bunurilor în cazul încheierii tranzacțiilor de vânzare-cumpărare. Mai mult, aceste norme (în redacția la data încheierii contractului de locațiune, 25 septembrie 2005) nu purtau un caracter imperativ.

Argumentele ÎM „Euro-Alco” SRL privitor la imposibilitatea operațională a executării efective a contractului de locațiune din 25 august 2008 de către SRL „Nexovin”, deoarece în acea perioadă între părțile litigiului a fost încheiat contractul de depozit nr. 29-05 din 01 septembrie 2005, iar executarea contractului de depozit de către SRL „Nexovin” exclude posibilitatea dării recipientelor în locațiune SA „Euro-Alco” conform contractului de locațiune, ținându-se cont de volumul recipientelor, instanța de apel a considerat că, nu pot fi reținute în sensul demonstrării caracterului fictiv al contractului de locațiune a utilajului din 25 august 2005, or, contractul de depozit nr. 29-05 din 01 septembrie 2005 a fost încheiat în perioada de valabilitate a contractului de locațiune a utilajului din 25 august 2005, respective, aceste contracte sunt două acte juridice distincte cu obiecte diferite, care au produs efecte juridice separate.

Instanța de apel a menționat că, la situația din 14 septembrie 2009, intimatul ÎM „Euro-Alco” SRL nu a invocat în pretenția expediată în adresa SRL „Nexovin” de a achita datoria în sumă de 2 500 000 de lei formată în baza contractului de locațiune din 25 august 2005 nulitatea acestui act juridic ca fiind fictiv și nici nu a înaintat pretenții la plata pentru locațiunea utilajelor ca fiind una exagerată. Aceste constatări o dată în plus demonstrează netemeinicia argumentelor intimatului referitor la caracterul fictiv al contractului de locațiune a utilajului din 25 septembrie 2005.

În concluzie, având în vedere că, din probele administrate la dosar s-a confirmat executarea contractului de locațiune a utilajului semnat la 25 august 2005 de către SRL „Nexovin” și SA „Euro-Alco” (în present, în rezultatul reorganizării, ÎM „Euro-Alco” SRL), adică SRL „Nexovin” a transmis în folosința SA „Euro-

Alco” utilajele conform contractului de locațiune, iar ultima le-a primit și folosit pe parcursul anilor 2005 – 2009, instanța de apel a considerat că, nu există nici un temei pentru a constata caracterul fictiv și, respectiv, nulitatea absolută a contractului de locațiune din 25 august 2005, a acordurilor adiționale și a actului de primire-predare a bunului imobil din 07 septembrie 2005, întrucât argumentele intimatului invocate în sensul constatării nulității absolute a actelor juridice, se referă la situațiile apărute după încheierea contractului și a acordurilor respective, în perioada executării acestuia, care pot constitui justificări în a solicita rezilierea contractului de locațiune.

De asemenea, instanța de apel a considerat că, prima instanță eronat a conchis că, efectuarea operațiunilor de executare a contractului de locațiune din 25 august 2005 și actului de primire-predare a bunului imobil din 07 septembrie 2005, în sensul existenței tranzacției și folosirea utilajelor și încăperilor primite în locațiune de către SA „Euro-Alco” de la SRL „Nexovin”, nu pot fi confirmate, întrucât în contabilitatea intimatului lipsesc careva date despre respectivul contract, or, la materialele dosarului este anexat contractul de locațiune a utilajului din 25 august 2005, acordurile adiționale la acesta și actul de primire-predare a bunului imobil din 07 septembrie 2005, iar intimatul, prin prezenta acțiune, invocă nulitatea acestuia ca având caracter fictiv, dar nu neagă existența unui astfel de contract. Lipsa în contabilitatea intimatului a documentației contabile pe marginea contractului de locațiune din 25 august 2005 nu demonstrează lipsa semnării unui astfel de contract de către intimat, însăși acesta a prezentat probe privitor la nimicirea în anul 2011 a documentației contabile, inclusiv a contractelor, acordurilor, pe anul 2005, care aveau termen de păstrare expirat. Cu toate acestea, nimicirea documentației contabile de către intimat nu-i conferă dreptul de a nega existența contractului și a invoca nulitatea acestuia.

În ceea ce privește lipsa actului de primire-predare a bunurilor luate în locațiune de la SA „Euro-Alco” către SRL „Nexovin”, instanța de apel a considerat că, o asemenea circumstanță nu este una esențială și nu afectează valabilitatea contractului de locațiune a utilajului din 25 august 2005. Nerespectarea normelor legale de ducerea contabilității privitor la operațiunile contabile legate de executarea contractului de locațiune a utilajului din 25 august 2005 nu poate fi apreciată ca o neexecutare de către părți a respectivului contract.

Lecturând hotărârea primei instanțe, considerând că SRL „Nexovin” a fost în imposibilitate de a executa contractul de locațiune a utilajului din 25 august 2005, a admis ca întemeiate argumentele ÎM „Euro-Alco” SRL cu referire la contractul de depozit nr. 29-01 din 01 septembrie 2005, fără a ține cont că, la caz, obiect al acțiunii îl constituie nulitatea absolută a contractului de locațiune din 25 august 2005, iar contractul de depozit a fost semnat ulterior la 01 septembrie 2005 de către administratorii societăților comerciale în litigiu și este un contract separat, care nu are nici o tangență cu contractul de locațiune.

Referitor la pretenția înaintată de către ÎM „Euro-Alco” SRL cu privire la constatarea faptului că, ÎM „Euro-Alco” SRL nu a posedat și nu a folosit utilajele și încăperile ce aparțin cu drept de proprietate SRL „Nexovin”, care sunt indicate în contractul de locațiune din 25 august 2005 în perioada anilor 2005 – 2006, 2006 – 2007, 2007 – 2008, 2008 – 2009, instanța de apel, analizând probele prezentate de

părțile în litigiu, a considerat această pretenție ca fiind una neîntemeiată și fără suport probatoriu. O circumstanță directă care infirmă pretenția intimatului este actul de primire-predare a bunului imobil din 25 august 2005, în temeiul căruia SA „Euro-Alco” (în prezent după reorganizare ÎM „Euro-Alco” SRL) a primit de la SRL „Nexovin” încăperea cu suprafața totală de 3260 m. p. și utilajele tehnice pentru prelucrarea strugurilor, maturarea și păstrarea materiei prime de vin, conform anexei (f.d. 12, 13, vol. I).

Un alt înscris, prin care SA „Euro-Alco” indirect recunoaște primirea utilajelor de la SRL „Nexovin” în baza contractului de locațiune din 25 august 2005, este pretenția nr. 09/09-09 din 14 septembrie 2009 expediată de către SA „Euro-Alco”, prin intermediul SC „Legal Arte” SRL, în adresa SRL „Nexovin”, în care SA „Euro-Alco” (cu trimitere la contractul de locațiune din 25 august 2005 și acordurile adiționale) propune SRL „Nexovin” în termen de 3 zile să întocmească un act de verificare a decontărilor pentru a determina debitorul și suma datoriei, cu stabilirea termenilor și condițiilor de plată (f. d. 92, vol. I). Asemenea pretenție expediată de SA „Euro-Alco” în adresa SRL „Nexovin” confirmă cu certitudine că, în temeiul contractului de locațiune din 25 august 2005, intimatul ÎM „Euro-Alco” SRL a posedat și a utilizat încăperea și utilajele tehnice pentru prelucrarea, maturarea și păstrarea materiei prime vinicole pe perioada de valabilitate a contractului de locațiune din 25 august 2005. Iar contractul de depozit nr. 29-05 din 01 septembrie 2005, invocat de intimat ca un impediment al SRL „Nexovin” în executarea reală a contractului de locațiune din 25 august 2005, adică punerea la dispoziția SA „Euro-Alco” a încăperii și a utilajelor tehnice, necesită a fi respinse ca neîntemeiate. Or, în cazul în care SRL „Nexovin” ar fi fost în imposibilitate de a transmite în folosința SA „Euro-Alco” (în prezent ÎM „Euro-Alco” SRL) încăperea și utilajele tehnice pentru prelucrarea, maturarea și păstrarea materiei prime vinicole pe perioada de valabilitate a contractului de locațiune din 25 august 2005, SRL „Nexovin” și SA „Euro-Alco” (în prezent ÎM „Euro-Alco” SRL) nu ar fi încheiat acordurile adiționale la contractul de locațiune în vederea prelungirii termenului acestuia.

Instanța de apel a considerat că, declarațiile martorilor Ilia Sacalî, Pantelei Pascal, Constantin Cara, Dmitrii Grec și Anastasia Coinac (f. d. 58-61, 78, 80, vol.II) analizate în coroborare cu probele administrate la materialele cauzei, nu pot fi reține ca pertinente, concludente și utile în demonstrarea faptului că, ÎM „Euro-Alco” SRL nu a posedat și nu a folosit utilajele și încăperile ce aparțin cu drept de proprietate SRL „Nexovin”, care sunt indicate în contractul de locațiune din 25 august 2005 în perioada anilor 2005 – 2006, 2006 – 2007, 2007 – 2008, 2008 – 2009. Declarațiile martorului Ilia Sacalî, care în perioada 15 septembrie 2007 - august 2011 a lucrat în funcția de director al fabricii de vin SRL „Nexovin”, precum că, în perioada sa de activitate, societatea nu a transmis în locațiune altor companii linii de prelucrare sau rezervoare, nu pot fi reținute, întrucât la materialele cauzei sunt anexate acordurile adiționale la contractul de locațiune din 25 august 2005, conform cărora termenul contractului a fost prelungit până în 25 august 2009.

În ceea ce privește sentința din 26 februarie 2020 a Judecătoriei Comrat, sediul Vulcănești, emisă în cauza penală privindu-l pe Ilia Sacalî în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 312 alin. (1) din Codul penal, prin care acesta a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 312 alin. (1) din Codul penal,

procesul penal fiind încetat în legătură cu intervenirea termenului de prescripție, instanța de apel a considerat că, nu poate fi reținută ca o probă, deoarece nu a fost prezentată dovada că, este definitivă.

Cît privesc declarațiile martorilor Pantelei Pascal, Constantin Cara, Dmitrii Grec și Anastasia Coinac, care au relatat că, nu cunosc o astfel de societate comercială ca ÎM „Euro-Alco” SRL și pe teritoriul SRL „Nexovin” nu au văzut persoane străine, instanța de apel le-a apreciat ca fiind lipsite de utilitate în soluționarea litigiului.

Instanța de apel a considerat că, nu poate fi reținută ca o probă pertinentă și admisibilă declarația autenticată notarial depusă de către Stepan Tanasoglo, administratorul SRL „Nexovin” la data semnării contractului de locațiune din 25 august 2005, în care a fost indicat că, SA „Euro-Alco”, de facto, nu s-a prezentat la SRL „Nexovin” pentru a primi încăperea și utilajele tehnice luate în locațiune, nu au fost eliberate careva facturi, ordine de plată și careva pretenții către SA „Euro-Alco” pentru achitarea chiriei în baza acestui contract (f. d. 100, vol. II), or, instanța trebuie să cerceteze direct și nemijlocit probele, să asculte explicațiile părților, depozițiile martorilor, să emită hotărârea judecătorească numai în temeiul circumstanțelor constatate și probelor cercetate și verificate în ședință de judecată, reieșind din prevederile art. 25 alin. (1) CPC.

Ca o infirmare a argumentelor intimatului ÎM „Euro-Alco” SRL precum că, nu a posedat și folosit încăperea și utilajele tehnice prevăzute în contractul de locațiune din 25 august 2005, apelantul SRL „Nexovin” a prezentat instanței de judecată mai multe facturi fiscale din 12 octombrie 2005 seria DE866136, din 13 octombrie 2005 seria DE 866137, din 14 octombrie 2005 seria DE 866138, din 15 octombrie 2005 seria DE 866150, din 16 octombrie 2005 seria DE 866149, din 05 octombrie 2005 seria DE 866128, din 05 octombrie 2005 seria DE 866129, din 06 octombrie 2005 seria DE 866130, din 07 octombrie 2005 seria DE 866131, din 08 octombrie 2005 seria DE 866132, din 09 octombrie 2005 seria DE 866133, din 10 octombrie 2005 seria DE 866134, din 11 octombrie 2005 seria DE 866135, din 17 octombrie 2005 seria DE866148, din 22 octombrie 2005 seria DE 866143, din 21 octombrie 2005 seria DE 866144, din 20 octombrie 2005 seria DE 866 145, din 19 octombrie 2005 seria DE 866146, din 18 octombrie 2005 seria DE 866147, din 24 octombrie 2005 seria DE 866142, din 04 octombrie 2005 seria DE 866127, în care este notat ca transportator și expeditor SRL „Scorlin”, iar destinatar al mărfii de struguri este SA „Euro-Alco”, loc de descărcare Feropontievca (f. d. 94-115, vol.1), însă aceste facturi fiscale reprezintă copii care nu sunt autentificate, respectiv, nu pot fi considerate ca probe admisibile.

De asemenea, SRL „Nexovin” a prezentat facturile de expediție din 14 octombrie 2005 nr. 954662, din 20 octombrie 2005 nr. 954623 și din 21 octombrie 2005 nr. 954624, conform cărora SA „Euro-Alco” transportă marfă din Stăuceni spre prelucrare și depozitare în Feropontievca (f. d. 83-85, vol. I), cât și facturile fiscale seria nr. XX3630705, XX0126977, XX3630705, XX0126995, XX0126977 din 23 martie 2007 și seria nr. XX0126843 din 02 noiembrie 2006 (f. d. 86-91, vol. I), care demonstrează că, SA „Euro-Alco”, pe teritoriul SRL „Nexovin” din s.Feropontievca, păstra și prelucra producție de vin din mai multe soiuri, iar ulterior o vindea SRL „Nexovin”, facturile respective fiind semnate de SA „Euro-Alco” și

SRL „Nexovin”, aplicată ștampila societăților comerciale.

În consecință, prima instanță eronat a considerat că, facturile fiscale, anexate la dosar, demonstrează alte relațiile comerciale dintre SRL „Nexovin” și SA „Euro-Alco” (în prezent ÎM „Euro-Alco” SRL) decât cele rezultate din contractul de locațiune a utilajului din 25 august 2005, or, punctul de descărcare din s.Feropontievca este teritoriul fabricii SRL „Nexovin”, iar în cazul în care contractul de locațiune nu era încheiat și încăperile și utilajele tehnice nu erau transmise în locațiune SA „Euro-Alco” (în prezent ÎM „Euro-Alco” SRL), aceasta din urmă nu avea nici un temei să descarce materia primă de struguri, să o prelucreze și să păstreze producție vinicolă în acel loc.

La 19 august 2020 ÎM „Euro-Alco” SRL, reprezentată de către avocatul Maxim Sidorencu, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a indicat că, nu este de acord cu decizia instanței de apel, deoarece a fost aplicată eronat normele de drept material și au fost apreciate eronat normele de drept material.

A menționat că, instanța de apel a apreciat arbitrar probele veridice, care confirmă neexecutarea continuă a contractului de locațiune din 25 august 2005 din partea ambelor părți contractante (imposibilitatea operațională a executării contractului de locațiune, depozițiile martorilor, care confirmă nesepararea utilajelor și încăperilor la SRL „Nexovin” și nepredarea acestora SRL „Euro-Alco”, lipsa prezenței angajaților SRL „Euro-Alco” pe teritoriul SRL „Nexovin” în scopul exploatării utilajelor/încăperilor, lipsa contabilizării operațiunilor, lipsa actelor de inventariere sau a oricăror documente privind cheltuielile de întreținere sau exploatare de către SRL „Euro-Alco” a utilajelor în cauză, lipsa actului de restituire a bunurilor pretins închiriate).

A susținut că, instanța de apel a acceptat ca veridice circumstanțele confirmate doar prin declarațiile reprezentanților SRL „Nexovin” sau a interpretat arbitrar conținutul corespondenței între părțile litigiului, ajungând la concluziile, care nu rezultă din conținutul probelor documentare.

A afirmat că, instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material (neaplicarea art. 220 din Codul civil (în redacția de până la 01 martie 2019) și a interpretat eronat art. 75 și 76 din Legea cu privire la societățile pe acțiuni.

A relevat că, instanța de apel nu a examinat în modul corespunzător pretenția sa cu privire la constatarea faptului că, SRL „Euro-Alco” nu a utilizat și nu a fost în posesia bunurilor/utilajelor indicate în contractul de locațiune din 25 august 2005, în perioada anilor 2005-2006, 2006-2007, 2007-2008, 2008-2009.

A mai relevat că, instanța de apel, în limitele pretenției formulate de către recurent, urma să dea apreciere probelor și circumstanțelor, care confirmă posesia și folosința bunurilor/utilajelor indicate în contractul de locațiune din 25 august 2005 în fiecare perioadă indicată în pretenție, însă s-a limitat doar la motivele generale și abstracte, ajungând la concluzia privind respingerea acestei pretenției.

A notat că, instanța de apel nu a elucidat în măsură necesară capacitatea SRL „Nexovin” de a executa efectiv contractul de locațiune din 25 august 2005, prin care o parte din încăperi/utilaje ar fi fost transmise în posesia recurrentului și contractul

de depozit nr. 29-05 din 01 septembrie 2005, prin care SRL „Euro-Alco” a predat la păstrare vin materie primă pe teritoriul SRL „Nexovin”. Această circumstanță este importantă atât pentru examinarea pretenției cu privire la fictivitatea contractului, cât și pentru examinarea pretenției cu privire la constatarea faptului că, SRL „Euro-Alco” nu a posedat și nu a folosit bunurile indicate în contractul de locațiune din 25 august 2005.

A specificat că, reieșind din aproximativ aceeași perioadă de acțiune, ambele contracte urmau să fie executate simultan, însă datele obiective, confirmate prin probele veridice, atestă imposibilitatea operațională a SRL „Nexovin” să execute ambele contracte menționate.

A declarat că, SRL „Nexovin” nu ar putea să depoziteze volumurile de vin indicate în actul lucrărilor executate la contractul de depozit nr. 29-05 din 01 septembrie 2005 decât cu întrebuițarea recipientelor, care au fost indicate în contractul de locațiune din 25 august 2005, fapt care atestă că, de facto, utilajele/încăperile indicate în contractul de locațiune din 25 august 2005 nu au fost în posesia și folosința SRL „Euro-Alco”. Instanța de apel, însă, nu a examinat deloc această situație și s-a limitat doar la invocarea poziției sale precum că, contractul de depozit nr. 29-05 din 01 septembrie 2005 este un contract distinct cu obiectul diferit, care are efecte juridice separate.

A considerat că, instanța de apel în mod necorespunzător a apreciat depozițiile martorilor audiați în cadrul prezentei cauze, Ilia Sacalî, Constantin Cara, Anastasia Coinac, Pantelei Pascal, Dumitru Grec, deoarece depozițiile martorilor, angajați actuali sau foști ai SRL „Nexovin”, capătă importanță majoră, întrucât anume aceste persoane, care au lucrat zi de zi pe teritoriul SRL „Nexovin” pot să comunice cum anume a fost executat contractul de locațiune din 25 august 2005.

A notat că, perioada pretinsă de executare a contractului de locațiune – 4 ani, dar și obiectul invocat al contractului – 3 din 6 linii de prelucrare și partea majoră a recipientelor de depozitare exclud situația în care locațiunea ar fi fost executată fără știrea angajaților SRL „Nexovin”, care lucrează în secțiile respective sau pe teritoriul respectiv.

A invocat că, instanța de apel în mod necuvenit a respins și declarația notarială dată de către S. Tanasoglo, fostul administrator al SRL „Nexovin”, care a și semnat contractul de locațiune din 25 august 2005 și actul de primire-predare din 07 septembrie 2005, prin care a confirmat că, SRL „Euro-Alco” nu a utilizat utilajele SRL „Nexovin”, care se utilizau permanent în procesele de producție ale SRL „Nexovin”, iar locațiunea nu a fost executată în mod efectiv.

A menționat că, prin respingerea acestei probe, fără acordarea drepturilor corespunzătoare recurentului, instanța de apel l-a lipsit de probă importantă și a procedat în modul în care contravine esenței dreptului la apărare și la un proces echitabil.

A relatat că, instanța de apel a ignorat faptul că, documentele, la care s-a referit recurentul, nu doar lipsesc în contabilitatea SRL „Euro-Alco”, ci lipsesc în natură, fapt stabilit cert în cadrul dezbaterilor judiciare, inclusiv prin explicațiile reprezentanților SRL „Nexovin”, ultimii nu au putut să prezinte instanței documentele în cauză și, anume actele privind prestarea locațiunii, actele de verificare sau alte documente contabile, precum și facturile fiscale pe toată perioada

pretinsă a locațiunii, documentele privind decontările reciproce, inclusiv plățile din partea ÎM „Euro-Alco” SRL în beneficiul SRL „Nexovin” în temeiul contractului de locațiune a încăperilor și utilajelor, actele de inventariere ale SRL „Nexovin” (care conform legislației se întocmesc cel puțin odată pe an), în care s-ar indica că, în perioada locațiunii pretinse pe teritoriul SRL „Nexovin” s-ar afla mijloacele circulante, inclusiv vin materie primă proprietatea SRL „Euro-Alco”, documentele ce se referă la utilizarea operațională a utilajelor de către SRL „Euro-Alco”, inclusiv dovada cheltuielilor de exploatare în producție – energie electrică, energie termică, apă, etc., care conform prevederilor contractului de locațiune din 25 august 2005 urmau a fi achitate de către SRL „Euro-Alco”, nicio plată pentru cheltuielile de exploatare, cheltuielile comunale nu a fost refacturată de către SRL „Nexovin” pe contul SRL „Euro-Alco”, documentele privind întregul proces de prelucrare și pregătire a vinurilor materie primă de către SRL „Euro-Alco”, inclusiv permisele angajaților acesteia pe teritoriul SRL „Nexovin”, rapoartele privind producerea vinului, documentele aferente calculării accizelor, confirmarea calității vinului produs în organele de certificare, facturile de livrare a vinului de pe teritoriul SRL „Nexovin”, acordurile adiționale cu privire la prelungirea contractului de locațiune din 25 august 2005 pe anii 2007 și 2008, actul de primire-predare, precum și alte documente, care ar viza restituirea presupusă a bunurilor închiriate către SRL „Nexovin”, în timp ce reprezentanții ultimei nu au explicat în ce circumstanțe și în ce mod bunurile indicate în contractul de locațiune din 25 august 2005 ar fi fost restituite proprietarului de către SRL „Euro-Alco”.

A susținut că, din lipsa documentelor enunțate rezultă că, SRL „Euro-Alco” nu și-a desfășurat activitatea economică pe teritoriul SRL „Nexovin”.

A afirmat că, conform pretenției nr. 09/09-09 din 14 septembrie 2009, recurentul nu a recunoscut pretențiile SRL „Nexovin”, ci a înaintat pretențiile proprii privind neachitarea producției livrate și a propus semnarea actului de verificare a conturilor pentru determinarea debitorului și sumei datoriei. Astfel, recurentul nu a recunoscut datoria în temeiul contractului de locațiune din 25 august 2005 nici măcar indirect, iar interpretarea acestui document în modul efectuat de către instanța de apel atestă depășirea evidentă a tuturor limitelor legale de către instanța de judecată la aprecierea probelor. Fiind investită cu dreptul de a aprecia probele în conformitate cu intima ei convingere, instanța de judecată nu poate să distorsioneze realitatea și să constate circumstanțele care nu rezultă din probele supuse aprecierii.

A relevat că, plata pentru locațiune stabilită în contractul de locațiune din 25 august 2005 în mărime de 2 500 000 de lei, luată doar pe un an, depășește esențial valoarea contabilă a tuturor bunurilor închiriate și nu corespunde evident valorii de piață, fapt asupra căruia instanța de apel nici nu s-a pronunțat în decizie.

Prin notificarea din 03 septembrie 2020 Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului și a intervenientului accesoriu copia recursului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței, însă ultimii nu și-au valorificat acest drept și nu au depus referințe (f. d. 16, vol. V).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că, Curtea de Apel Cahul a expediat în adresa participanților la proces copia deciziei contestate la 26 iunie 2020 (f.d.194, vol. IV).

Astfel, recursul declarat la 19 august 2020 este în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către ÎM „Euro-Alco” SRL, reprezentată de către avocatul Maxim Sidorenco, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat asupra deciziilor instanței de apel are caracter nedevalidativ și controlul judiciar se circumscrie doar asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se în exclusivitate doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Rebai și alții contra Franței, 25 februarie 1995), pe când în recursul declarat de către ÎM „Euro-Alco” SRL, reprezentată de către avocatul Maxim Sidorenco, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către ÎM „Euro-Alco” SRL, reprezentată de către avocatul Maxim Sidorenco, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de către Întreprinderea mixtă „Euro-Alco” societate cu răspundere limitată, reprezentată de către avocatul Maxim Sidorenco, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic